

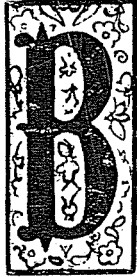
İmam Muhammed

EŞ - ŞEYBÂNİ

(132/749 - 189/805)

Nesebi, Hayatı
ve ilmi :

Muhammed Eroğlu

Üyük bir İslâm hukukçusu olan İmam Şeybânî'nin asıl adı Muhammed'dir; babası el-Hasen ve dedesi Ferkad'dir. Zehebi zayıf bir rivayetle dedesinin Ubeydullah b. Mervân, Lüknevi ise Vâkid olduğunu zikretmektedirler. Künyesi Ebu Abdullah'dır. Fıkıh kitaplarında daha çok İmam Muhammed adıyla geçer.

İmam Muhammed'e, Şeybânî denilmesinin sebebinde ihtilâf edilmiştir. Abdulkâhîr el-Bağdâdî ile es-Süyûtî, neseb itibâriyle Şeybânî Oğulları'na mensûbiyyetinden dolayı böyle söylendiğine kâildirler. Kaynakların ekserisi ise Şeybânî Oğulları ile olan alâkanın neseben değil velâ'en olduğunu zikretmektedir. (Velâ) kelimesi, Şeybânîlerle olan dostluğu ifade etmektedir. Ancak İslâm Ansiklopedisi, velâ'dan alınma (mevlâ) kelimesinin azadlı köle manâsını da tazammum etmesini nazar-ı itibâra alarak, İmam Muhammedin, Şeybânî Oğullarının âzadlı olduğunu nakleder.

İbn Sa'd, Şeybânî'nin aslen Cezîre'den olduğunu, babasının Şam ordusunda vazife aldığını, sonra Vâsıt'a geldiklerini ve orada 132 hicri tarihinde İmam Muham-

med'in doğduğunu kaydetmektedir. Diğer taraftan el-Hatîb, Târih-i Bağdâd adlı eserinde, aslen Şam'ın Harastâ köyünden olduğunu, babasının Irak'a geldiğini, İmam Muhammed'in Vâsıt'ta doğduğunu ve Kûfe'de yetiştiğini zikrederken, ayrıca Saymerî'de Filistin'in bir köyünden olduğunu, sonra Kûfe'ye hicret ettiklerini yazmaktadır. Ancak doğrusu İbn Sa'd'inkidir. Gerçekten Cezîrelidir. Babası Şam ordusuna intisâbetmiş ve sonradan servet sahibi olmuştur. Ailesi, bir müddet Harastâ köyünde, bir müddet de Filistin'in bir köyünde ikâmet etmiştir ki, her ikisi de Şâm ülkesine dâhildir. Oradan Kûfe'ye gitmişlerdir; fakat ebeveyninin bir vazife icabı Vâsıt'ta bulunduğu sırada İmam Muhammed doğmuştur. Sonra yine Kûfe'ye avdet etmişlerdir. İmam Muhammed de bu şehirde yetişmiştir.

İbn Hallikân, 135 hicri tarihinde doğduğunu nakletmekte ise de diğer kaynakların çoğu doğum tarihi olarak 132 hicri tarihi üzerinde dururlar.

Şeybânî parlak bir zekâyâ, kuvvetli bir hâfızaya, dâima yükseslere tırmanan bir şahsiyete sâhip, çok şişman olmasına rağmen ince ruhlu sıhhatli, ahlâk ve hilkat itibâriyle güzel bir kim-

se idi. Babası zengin olduğu için kendisi refah içinde yetişmiştir. İlmî müktesebâtını daha çok Kûfe'de iken elde etmiştir. Kûfe ise, sahâbe-i kirâm'ın gelmeğe başladığı ve bilhassa Hz. Ali'nin hilâfet merkezi ittihâz edildiği târihten beri ulûm-u arabîyenin beşiği, hadis ve fıkıhın tedris edildiği ilim merkezlerinden biri olmuştur. İşte İmam Muhammed böyle bir ilmî muhit içinde tahsilini ikmâl etmiştir. On dört yaşında iken, meclisine intisâbettığı Ebu Hanîfe'nin kendisine, evvelâ Kur'ân-ı Kerim'i ezberlemesini tavsiye etmesi üzerine çok kısa bir zamanda hıfzını ikmâl etmiştir. Çünkü, Ebu Hanîfe'nin metodu üzere fıkıh öğrenen kimse'nin Kur'ân-ı Kerim'e şiddetle ihtiyâcı vardır; O'nunla ihticâc mümkün olduğu müddetçe başka bir delile meyledilmez.

Sorduğu suallerle takdirini kazandığı üstâdı Ebu Hanîfe'nin yanında tam dört sene talebelik yapmış, üstelik O'ndan öğrendiği mes'eleleri tesbit ve tedvin etmiş olan İmam Muhammed, hocasının ölümü üzerine, aynı metodu takib eden Ebu Yusuf'un derslerine devam etmeye başlamıştır. On den hem fıkıh hem de hadis derisi almıştır. Bilhassa fıkıhta, üstâdı Ebu Yusuf'a çok şey medyûndur. Gerek Ebu Hanîfe'den ve gerekse Ebu Yusuf'tan aldığı hadis kültürünü Kûfe, Basra, Medine, Mekke, Şam ve Irak'ın diğer ilim merkezlerinde elde ettiği malûmatla en yüksek bir seviyeye çıkarmıştır. Fîlhakika O, fıkıhta kâmil bir imam, hadis ve tefsirde kuvvetli bir âlim ve Arap dilinde bir hüccet olmuştur. Bu husûs, mezhep taassubuna düşmemiş olan ulemânın ittifakiyle sâbittir. Bütün servetini ilim yolunda harcamıştır; nitekim babasından 30,000 didhem tevârûs ettiğini, bunun yarısını lügât ve şiire, diğer yarısını da fıkıh ve hadîse sarfettiğini bizzat kendisi söylemektedir.

İmam Muhammed'in kızı, babasının dâima kitapları ile meşgûl olduğunu, hiç konuşmadığını, kâpıcısına bile parmağı ile işaret ettiğini söyler. Zehebi de İmam Mu-

hammed'in, ailesine dünya ihtiyaçları için kendisine değil, vekiline baş vurmalarını, böylece meşgul edilmemesini söylediğini nakleder. Bu rivâyetler, onun nasıl bir titizlik ve gayretle ilmi tebbullarda bulunduğunu gösterir.

İmam Muhammed, ilmi gayelerle yaptığı seyahatları neticesinde pekçok üstadlardan hadis ahzetmiştir. Ezcümle, Süfyan b. Sa'id es-Sevri, Mis'ar b. Kidâm, Malik b. Miğvel, Ömer b. Zerr er-Nemdanî, Kays b. er-Rebi, İsmail b. İbrahim el-Beceli, İmam Malik b. Enes, İsmail b. Muhammed b. Ebî Yahya, ed-Dahhaak b. Osman İshak b. Hazim, Süfyan b. Uveyne, Talha b. Amr, Zekeriyâ b. İshâk Hişâm b. Ebi Abdillâh, Sa'id b. Ebî Arûbe, İsmail b. İbrahim el-Basri, Abbâd b. el-Avvâm, Şu'be b. el-Mekhûlî, Abdullah b. el-Mubârek zikredilebilir. Bilhassa Maliki mezhebinin imamı büyük müctehid Malik b. Enes'ten çok istifade etmiştir. Halife Mehdi devrinde İ. Malik'in yaptığı haklı şöhrat üzerine Medine'ye gelen Şeybânî, O'nun derslerine 3 küsur sene devam eder ve takriben 700 müsned hadis kalır. İ. Malik'in el-Muvatta adlı hadis mecmuasını dinler ve rivayet eder. İmam Malikten mervî birçok Muvatta'lar arasında İmam Muhammedinki, diğerlerinden, Irak fukahasının aldıkları veya muhalefet ettikleri hadisleri göstermiş olması ile temayüz eder. Ancak Medinede daha birçok muhaddisten hadis alan İ. Muhammed, İ. Malik'in Muvattamı rivayet etmekle beraber, Onda reddedilmesi lâzım gelen reylerin mevcudiyetine kâil olmuş ve bu münasebetle diye maruf (el-Hucec) adlı kitabını telif etmiştir. Nuruosmaniye Kütüphanesinde 1492 namarada kayıtlı olan nüshanın, kuvvetli bir ihtimalle, bu eserin nüshalarından biri olduğu tahmin edilmektedir.

Ebu Hanife ve Ebu Yusuf gibi iki büyük üstadın fıkıh dersi alan ve onların tesiriyle reyçi olan İmam Muhammed, fıkıhta üstadlık mertebesine ulaşmış ve hocalarının vefatından sonra fıkıh riyaleti kendisine kalmıştır. Daha 20 yaşında iken Kûfe'de bir ders halkası teşkil etmiştir. Verdiği ders-

lerde üstadlarının usulünü takib ve Onların ilimlerini neşretmiştir. Nitekim el-Mebcut, el-Camis-Sağır ve el-Siyerus Sağır adlı eserlerinde üstadlarının fıkıhlarını rivayet eder. Diğer kitaplarında ise Ebu Hanife ile Ebu Yusuf'un kavillerini, zikretmekle beraber daha çok kendi reylerini neşreder.

İmam Muhammed'in ilmi şöhrati ufukları aşınca, ta uzak diyarlardan fıkıh öğrenmek üzere birçok kimselerin Kûfe'ye geldiklerini görüyoruz. Yetiştirdiği talebelerin sayısı bile O'nun büyük bir imam ve müctehid olduğunu gösterir. O'ndan feyz alan birkaç isim zikrederim : Ahmed b. Hafs el-icli (Buhari, ehl-i reyin (fıkım) ve es-Sevrinin Camiini Bundan almıştır) -Ebu Süleyman Musa b. Süleyman el-Cüzeci (Şarkta ve garpta İ. Muhammedin 6 kitabı, bilhassa bu zat vasıtası ile intişar etmiştir.) Muhammed b. İdris es-Safii, Ebu Ubeyd b. Kasım b. Selâm el-Herevi (büyük bir müctehid), Ebu Bekir b. Ebi Mukatil, Esed b. el-Furat el-Kayravani, Muhammed b. Mukatil er-Râzi (İbn Hacer'in üstadı), Yahya b. Muin el-Katafani (Cerh ve tadil imamı), Yahya b. Eksem, Şuayb b. Süleyman el-Keysâni, Ali b. Salih el-Cürçâni en meşhur talebelerindedir. Zikr edilen isimlerden bilhassa iki mühimdir. Biri Esed b. el-Furat diğeri Muhammed b. İdris es-Safii'dir. Esed b. el-Furat, Kayravan şehrendendir. İlim için doğuya doğru seyahata çıkar. Medinede İmam Malike intisab eder ve O'ndan Muvatta'ı dinler. Sonra üstadın tavsiyesi ile Irak'a gelen Esed b. el-Furat, ilk karşılaştığı Ebu Yusuf'tan ders alır. Ebu Yusuf ta O'ndan İ. Malik'in Muvattamı alır. Ebu Hanifenin diğer talebelerinden, bilhassa İmam Muhammed çok uzak diyarlardan gelmiş olduğu için kendisine hususi alâka gösterir ve geceleri yalnız O'na ders verir. Öyle ki geceleri Esed b. el-Furat'ın uykusu geldiği vakit, daha önce yanına aldığı bardaktaki sudan yüzüne serpererek uykusunu kaçıtır. Hattâ O'nun nafakasını dahi temin eder.

Irak'ta Hanefi fıkım iyice öğrenen, öğrendikten sonra memleketine avdet eden Esed el-Kayra-

vani, Hanefi ve Maliki ta Endülüs'e kadar Magrib diyarında neşretmiştir.

İmam Şafii ise, 184 hicri tarihinde yani İ. Muhammed'in ölümünden 5 sene önce Irak'a gelir, O'ndan fıkıh dersleri alır ve musanefatını istinsah eder. Şafii'nin «O'ndan bir deve yükü kitap yazdım.» dediği rivayet edilmektedir. Zira İmam Muhammed, kendisi ile hususen meşgul olmuş ve nafakasını dahi temin etmiştir. Şafii, üstadına karşı daima ilmi edebini muhafaza etmiş ve O'nunla münazaradan kaçınmıştır. O'nun hakkında takdîrkâr bir lisan kullanmıştır. Ezcümle: «Allah bana iki âlimle yardım etti; biri hadiste İbn Uveyne, diğeri fıkıhta Muhammed b. el-Hasan'dır.» Hiç kimsenin üzerindeki ilmi ve dünyevi hakkı, Muhammed'inki kadar değildir. O bana merhamet ederdi.» dediği kaynaklarda nakledilmiştir. Kevseriye göre Şafii'nin, İmam Muhammed'le Münazara ettiği, O'nu susturduğu, hattâ Harun Reşid'in huzurunda bile münazara yaptığı hususundaki rivayetler kuvvetli bir esasa dayanmadığı gibi Ebu Yusuf'ta İmam Muhammed'in O'nu kışkırdıkları ve Harun Reşid'i, katletmesi için teşvik ve tahriklerde buldukları tamamen uydurmadır. Zira Şafii Bağdad'a geldiği zaman Ebu Yusuf ölmüştü. Sonra bu iki âlimin dinî salâbetleri değil bir âlimin, sıradan bir adamın öldürülmesine bile müsaade etmezdi.

İmam Muhammed, büyük şeyhi Ebu Hanife gibi ilim öğretmekte son derece sabırlı ve talebelerinin nafakalarını temin etmekte örnek bir üstadı. Feyz aldığı hocalarına karşı da ilmi merbutiyeti ve muhabbeti sonsuzdu. İmam Malik'in vefat haberi gelince, «Muhakkakki Allah'ın kullarıyız, O'na döneceğiz, Ne büyük bir musibet! Malik b. Enes ölmüş! Hadiste emrülümünin olan âlim ölmüş!» diyerek üzüntüsünü belirtmiştir. Bundan sonra İmam Malik'ten rivayet olduğu zaman insanlar O'nu dinlemek için akın ederlerdi. Fakat başkasından rivayet ettiğinde ise sadece havâs hazır bulunurdu.

Yukarıda İmam Muhammed'in Ebu Yusuf'tan Feyz aldığını, O'na medyum bulunduğunu söyle-

miştik. Ancak bir hâdise, İ. Muhammed'in, hocası Ebû Yusuf'a karşı kırgınlığa sebep olur. Şöyle ki: Bağdat'ta kadilkudât olan Ebu Yusuf, Abbasi halifelerinin yazlık merkez ittihaz edindikleri Rakka kadılığı mevzuunda kendisi ile yapılan istişarede, o zaman Kûfe'de bulunan Muhamed b. el-Hasan'ı tavsiye eder. Bu tavsiye üzerine haber gider ve istemese de Bağdad'a gelmesi için icbar edilir. Bağdad'a geldiği zaman, ilk iş olarak Ebu Yusuf'la görüşür ve gücendiğini izhar eder. Ebu Yusuf ise, ilimlerinin Kûfe'de, Basra'da ve bütün Şarkta yayıldığını, Rakka ve çevresinde de yayılmasını istediğini ve bu vazifenin kendisi tarafından yapılmasını arzu ettiğini söylerse de İmam Muhammed bu esbab-ı mucibeden mutmain olmaz. Sonra beraberce huzuruna çıktıkları Bermek Oğullarından Yahya b. Halid'in tehdidi üzerine Rakka kadılığını kabul eder. İşte bu, üstadla talebesinin arasını açan yegâne hadisedir. İ. Muhammed o kadar gücenmiştir ki Ebu Yusuf öldüğü zaman halâ kırgındı. Zira İmam Muhamed, ilme ve tedrise düşkünlüğü sebebiyle hüküm verme mevki olan kadıktan daima uzak olmak isterdi. Fakat Ebu Yusuf'u O'nu kışkandırdığı ve Harun Reşid'e kötü tanıttığı yolundaki nakiller doğru değildir. Her ne kadar kadılığını ilme mani olduğu kanaatini taşısa da gene, ömrünün sonlarına doğru bir müddet kadulkuat mevkiinde bulunmuştur.

Zühd sahibi bir kimse idi. Devlet erkanının arzu ve meylî istikametinde fetva vermekten çekinirdi. Nitekim Harun Reşid'in, Zeydi İmamı Yahya b. Abdillâh mes'elesinde arzusuna uygun fetva vermediği için Rakka kadılığın-dan azledilmiş ve fetva vermekten men olunmuştur. Azlini müteakib Bağdada gelmiştir.

K erderenin nakline göre, İmam Muhammed kumaş boyacılarına gider, onlardan yaptıkları iş ve aralarında cereyan eden muameleleri bizzat öğrenirdi. Bundan anlaşılıyor ki, büyük müctehid, Kur'an-i Kerim-i, sünneti sahâbe

ve tabiin kavillerini, diğer ilim merkezlerinde bulunan fukahannın reylerini ve ulûmu arabîyyeyi bilmiş olmasına rağmen, bu bilgisi ile iktifa etmeyip esnaf arasında cari olan muamelâtın şekillerini, kadim örfle halen meri olan örf arasındaki farkları bilme ihtiyacını duyardı. Zira bu şekilde hareket etmek suretiyle daha isabetli fikhî beyanlarda bulunmuş ve hüküm vermekte hatadan salim bir yol tutmuş oluyordu.

HAKKINDA SÖYLENİLENLER :

Ş eybânî hakkında pekçok şey söylenilmiştir. Biz burada bir kaç misal vermekle iktifa edeceğiz :

Malik b. Enes birgün, aralarında İmam Muhammed'in de bulunduğu bir sırada kendisinden hadis alan talebelerine «Bize Şarktan ilim sahibi olarak şu gençten başkası gelmemiştir» dediği mervidir. Şâfiî'nin yukarıda nakledilenlerden başka şu sözleri de rivayet edilmektedir: «Allah'ın kitabını Muhammed b. el-Hasan'dan daha iyi bileni görmedim. Sanki Kur'an O'nun üzerine inmiştir.» «Ben, helâli, haramı, illetleri, nâsîh ve mensuhu Muhammed b. el-Hasan'dan daha iyi bilen bir kimse görmedim. Üzerimde Mâlik b. Enes'ten sonra O'nun üstadlık hakkı vardır. O'ndan daha fasîh konuşan kimse görmedim.» «sual sorulduğu zaman katiyyen kızmaz, çehresi asla değişmezdi. Şişman olmakla beraber, ruhu pek ince idi.» O'ndan daha akıllı, daha fakih, daha zahid, daha müteki ve daha güzel konuşanı görmedim.» «Muhammed b. Seleme der ki: «Geceyi üç kısma ayırmıştır; bir kısmını uykuya bir kısmını namaza, bir kısmını da derse vermiştir. Niçin çok uykusuz kaldığı sorulduğunda, uymasının mümkün olamayacağını, müslümanların kendilerine itimad ederek uyduklarını, şayet uyurlarsa dinin zayıflatılmış olacağını, söylerdi.»

İmam Muhammed'in kitapları : İmam Muhammed'in zamanımıza kadar intikal eden pek çok kitabı vardır. Bunlar, mezahib fikhî ile ilgili olarak tedvin edilmiş olan kitaplara kaynak olmuşlardır.

Bugün müdekkik ve muhakkıklar, bu eserlerin neşrine râğbet göstermektedirler. Nitekim Hindistan'da fakih ve muhaddis Ebû'l-Vefa'nın riyasetinde, ulemanın ileri gelenlerinden bir gurup, dünya kütüphanelerinde bulunan en eski fikhî kitaplarını araştırmak ve peyderpey neşretmek üzere teşebbüse geçmiştir. Onların bu mesailerini asırlarca ihmal edilmiş bir vazifeyi ifa edeceğinden cidden şayan-ı şükrandır.

Biz, burada zamanımıza kadar gelen bazı kitaplarının sadece isimlerini zikredeceğiz :

1. el-Mebsût (el-Asl)
2. el-Câmiu's-Sağır
3. el-Siyeru's-Sağır
4. el-Câmiu'l-Kebir
5. es-Siyeru'l-Kebir
6. ez-Ziyâdât
7. Ziyâdetü'z-Ziyâdat
8. er-Rakkıyyât
9. el-Keysâniyât
10. el-Curcâniyât
11. el-Hârûniyât
12. en-Nevâdir
13. Kitâbu'l-Kesb
14. el-Muvatta (İmam Mâlik'ten mervî)
15. el Huuce
16. Kitâbu'l-âsâr

İMAM MUHAMMED'İN VEFATI :

İmam Muhammed'in kadılığından azledildikten sonra bir müddet Bağdat'ta kalan, oradan Harun Reşid'le beraber Horasan'a giden ve kendisine orada kadıkuatlık tevcih edilen İmam Muhammed b. el-Hasan 189 hicrî tarihinde Rey şehrinde vefat etmiştir. Meşhur nahiv üstadı el-Kisâf'nin de aynı gün yahut iki gün sonra vefat ettiği nakledilmektedir.

Kerderi'nin nakline göre, Muhammed b. el-Hasan, Reyde (Cebel-i Tabarek) denilen bir kaleye, Kisaf ise Ranbuye köyüne defnedilir ki ikisi arasında 4 fersahlık bir mesafe vardır.

Harun Reşid, bu iki âlimin defnedilmesinden sonra «Bugün Reyde, fikhî ve arapçayı defnettim» diyerek üzüntüsünü izhar eder.

Vefatının 1200. sene-i devriyesi münasebetiyle aziz hatırası için

toplandığımız büyük hukukçu İmam Muhammed'e Allah'tan rahmet diler, modern hukuk anlayışımızla da eserlerinden büyük faydalar sağlamamız mümkün olan İmam'ın eserleri üzerine eğilmelerini bilhassa genç hukukçulara tavsiye etmek isterim.

BİBLİYOGRAFYA :

Muhammed Zâhid el-Kevserî, *Bülûğu'l-emânî fî-sîreti'l-imân Muhammed b. el-Hasen eş-Şeybânî, Mısır, 1355.*
Ebu Abdillâh Muhammed b. Ahmed b. Osman ez-Zehabî, *Menâkıbu'l-imam Ebi Hanîfe ve sâhibeyhi Ebi Yusuf ve Muhammed b. el-Hasen, Mısır.*
Ebu Zekerîyyâ Muhyiddîn b. Şeref en-Nevevî, *Tehzî-*

bu'l-esmâ' ve'l-luğât, Mısır.

Muhammed b. Muhamed el-Kuraşî, *el-Cevâhiru'l-mudny-ye fî-tabakâtî'l Hanefiyye, Haydarâbâd, 1332.*

Ahmed b. Ali b. Hacer el-Askalânî, *Lisânu'l - mîzân, Hindistan, 1329.*

Ebu'l-felâh Abdulhayy b. el-İmâd el-Hanbelî, *Şezerâtü'z-zeheb fî-ahbâr-i men zeheb, Mısır, 1350.*

Muhammed Abdulhayy el-Lüknevî, *Kitâbu'l - fevâidil-behiyye fî terâcimi'l- Hanefiyye, Mısır, 1324.*

Ebu Abdillâh es-Saymerî, *Ahbâru Ebi Hanîfe ve ashâbi-hî,*

Ibn Sa'd, et-Tabakâtü'l-küb-

râ, Beyrut, 1377.

İbn Hallîkan, Vefeyâtü'l-a'yân, Mısır, 1299.

Brochermann, GAL, I, Leiden, 1937.

İbn Nedîm, el-Fihrist, Mısır, 1348.-

İbn Kuteybe, el-Meârif, Mısır, 1353.

İslâm Ansiklopedisi, cüz 115, eş-Şeybânî maddesi, el-Kerderî, Menâkıbül - İmâmil-a'zâm, Haydarâbâd, 1321.

Ebu Bekr Ahmed b. Ali el-Hatîb el-Bağdâdî, Târîhu Bağdâd, Mısır, 1349.

Ebu Ömer Yusuf b. Abdil-Berr el-Kurtubî, el-İntikâ fî Fedâilî's-selâseti'l - eimmeti'l-Fukahâ, Mısır, 1350.

ULASTIRMA TOPLULUĞU ŞİRKETİ

RAY SIGORTA

YANGIN
NAKLİYAT
MAKİNE VE MONTAJ
KAZA
KASKO

TRAFİK
CAM
ŞİRKAT
UÇAK
MALİ MES'ULİYET

KAYDI HAYAT — VEFAT
MUHTELİT
MÜMTEZİÇ
MUVAKKAT İRAT
CİHAZ - TAHSİL - TERBİYE

SİGORTALARINIZ İÇİN EMRİNİZDEDİR
VE HER YERDE EN EMİN DOSTUNUZDUR.
CEBİNİZDEKİ RAY SİGORTA POLİÇESİ HER ZAMAN
RAY SİGORTA A. Ş.

UMUM MÜDÜRLÜK : Ankara Atatürk Bulvarı No: 125 Tel: 175477—675873—122015
İSTANBUL ŞUBESİ : Meşrutiyet Cad. No: 176 Şişhane Tel: 496473—495181—441739
İZMİR BÜROSU : Gazi Bulvarı 1370 inci sokak No: 9 Kat: 2 Tel: 37240

Ve yurdun her tarafındaki acenteleriyle en iyi hizmeti arzeteğe hazırır.